

GERGELY ÁGNES

Montparnasse

*Még villognak a fatetők.
Lélekkarangot él a ház át.
Fehér avar deríti föl
a néma baglyok esti nászát.*

*Nem látni őket. Hószemük
fölmér, megfog, körülvilágít.
Ahogy a képkereskedő
a haldokló Modiglianit.*

*Köd száll a lábnyomok fölé.
A sín nem vár a végtelenre.
Szétszítálnak a vonatok,
s elindulnak, nem tudni, merre.*